

Auca dels Reis d'Igualada 2020

Versos de Sofia Oliva Sabater

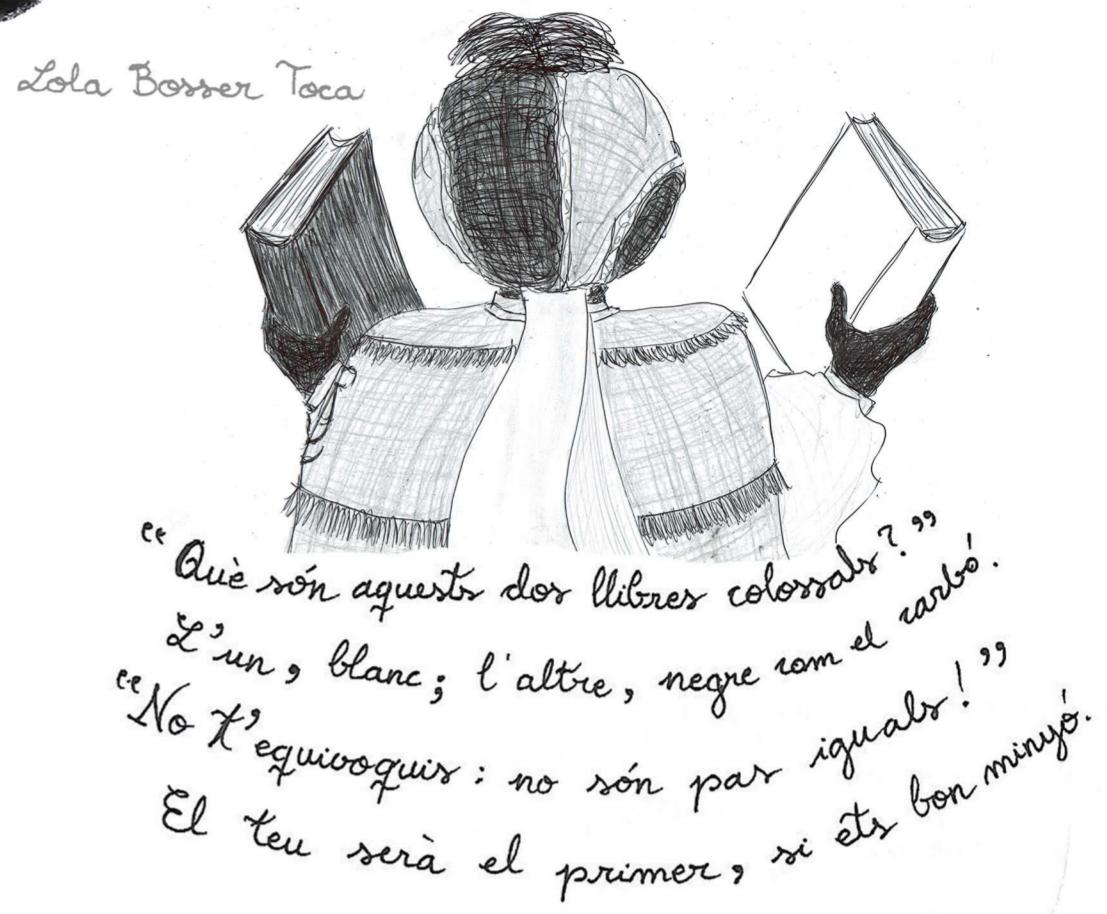
Il·lustracions de Lola Borrer Toca

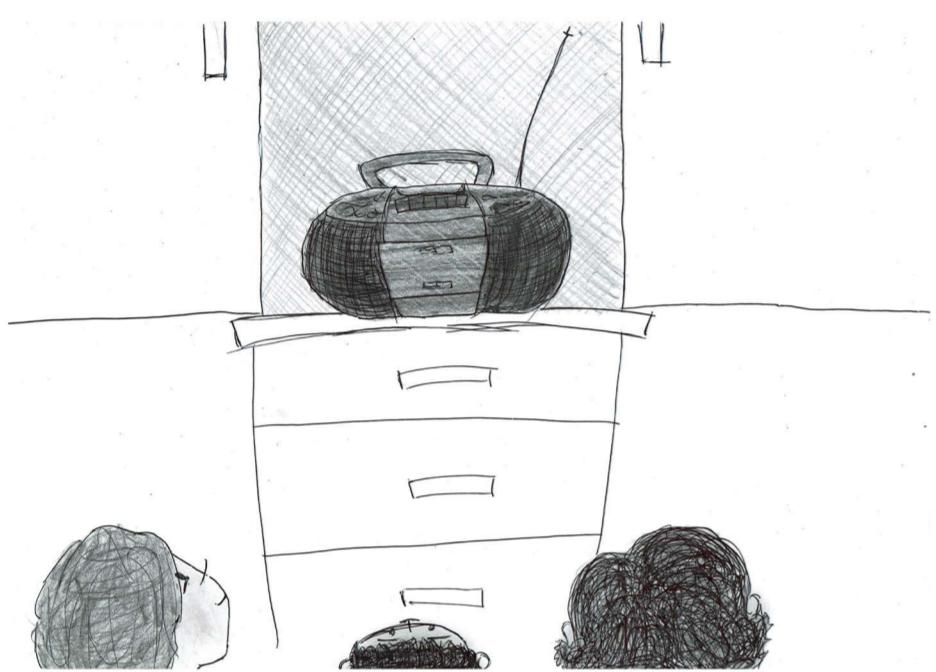
Sorint us observo des d'Orient:
l'anell em diu sempre la veritat.
Us veig quan treballen de valent
o quan mediteu alguna maldat.

Des d'Orient la formosa estrella
guia els tres Reis cap a Igualada
il·luminant la nit més bella
que encalça els corrs de la mainada.

«Què són aquests dos llibres colossals?»
«L'un, blanc; l'altre, negre com el carbó.
No t'equivoquis: no són par iguals!»
El seu serà el primer, si ets bon meny.

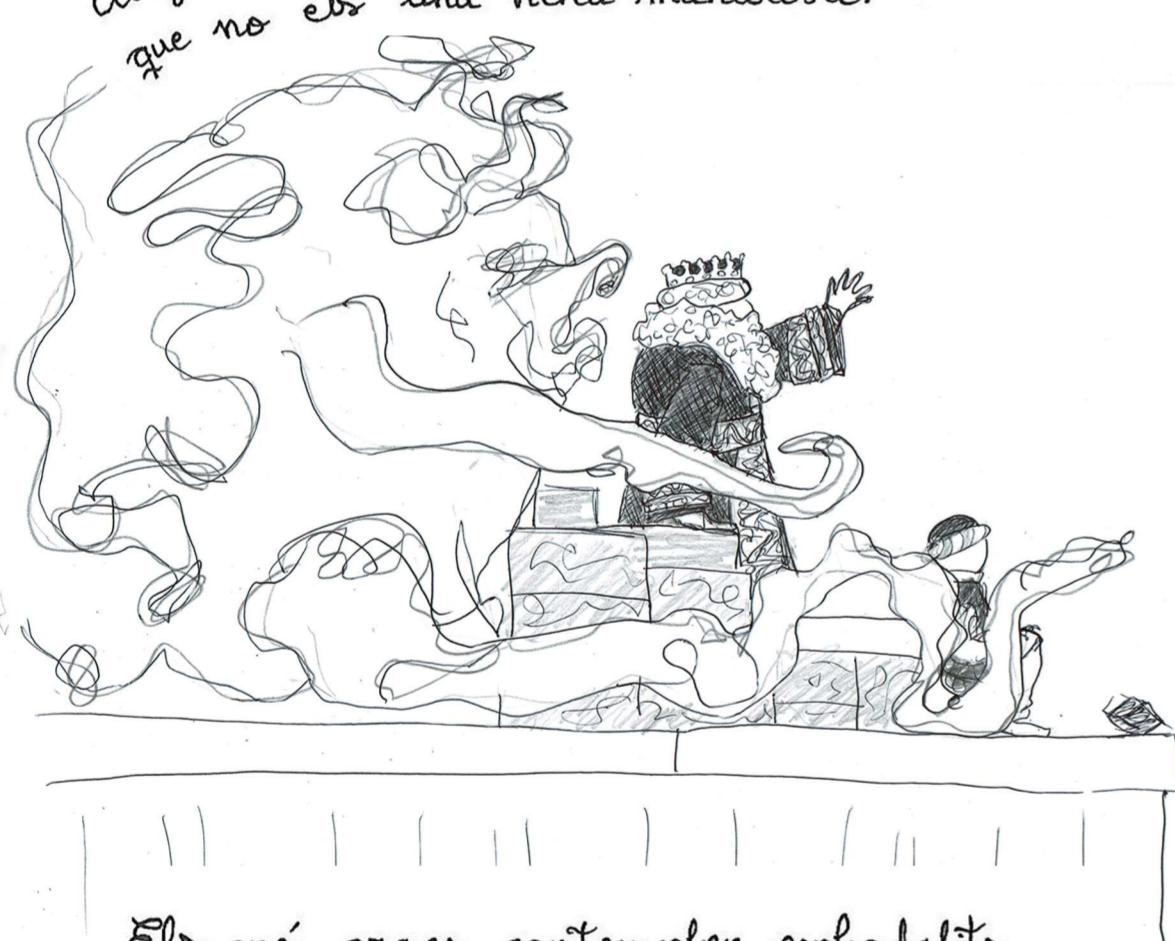
Ja sona l'himne del Patge Faruk,
remessa a parlar amb veu rogallosa...
Alegria, bonica, aquest nostre poruc,
que no ets una nena mandrosa!

Aquest aire de gener glasa els peus...
Vencent fred i son, sonriures radiants
acompanyen murmururs de mil veus
recitant els desitjos dels infants.

El més petit, que no sap d'escrivura
dibuixa un mar placid i acollidor.
Cap al bressol d'una nova cultura
naveguen famílies jugant de la por.

Els més grans contemplen embadalits
com els joves s'abroquen al balcó
mentre exclamen de sobte els petits:
«Ei, que ja s'acosta el rei Melcior!»

Pell panotxa i pigallosa, cabells roigs.
És sens dubte la carrossa d'en Gaspar.
«Ja s'acosta: mireu si en fa, de goig!»
Trida l'àvia en veure'l desfilar.

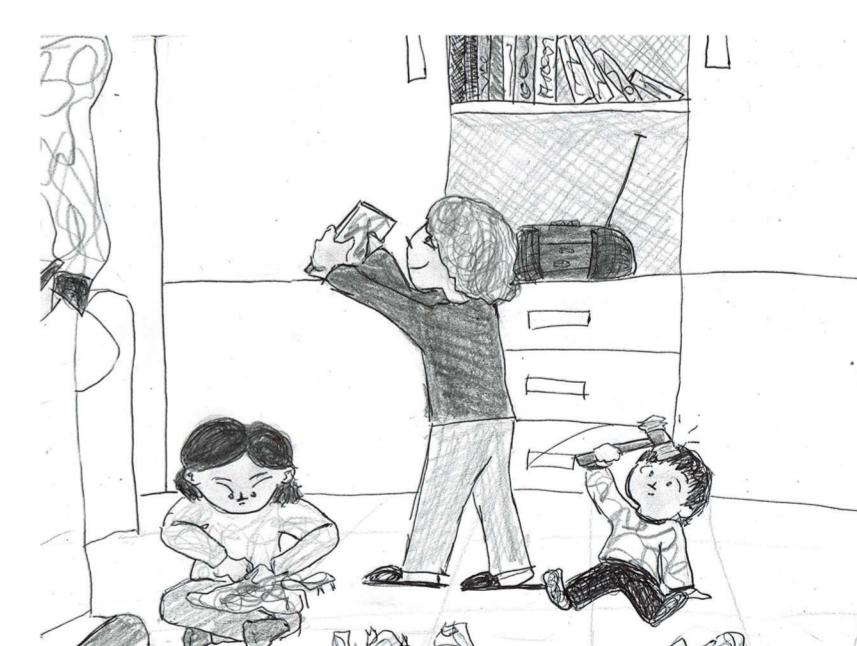
Baltasar, el tercer rei, ja és aquí.
Diu la saca plena de caramels
que, generós, llança a desdir
com pluja que cau dels estels!

Al carrer tot de cares sonridentes
admiren del meu gran coratge
mentre pujo l'escala amb presents.
És arriscat, això de ser patge!

Es guanyà estem de celebració:
que la cent vint-i-cinquena vegada
que la ciutat, amb molta il·lúrio,
acull expectant la cavalcada

Cal menjar verdura i fer car als grans;
aviso abans no obreu cap regal.
Que us estimeu entre els germans
és fer que tot l'any sigui Nadal!»